

A SZABADSÁGHOZ VEZETŐ ÚT TANÍTVÁNYSÁG 1. RÉSZ

Fábián Attila élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2024. szeptember 15.

Ma egy új tanítás-sorozatot kezdek el egy olyan témában, amitől kicsit ódzkodtam, mert nem könnyű feladat és mert nagyon határozott és nagyon kemény dolgokat állít ezzel kapcsolatban Jézus az evangéliumokban, de ma még nem ennek a közepébe fogunk beleugrani. Egy előzetes, egy bevezető alkalom lesz ez a mai, hogy ráérezz ennek az ízére és meglásd azt, hogy mennyire fontos az, hogy mindannyian tanítványokká váljunk. A tanítás-sorozatnak az a címe, hogy: A tanítványság. Az első része ez, amit ma hallasz és az alcíme pedig: A szabadsághoz vezető út. Szóval, erről lesz ma szó. Eltökéltem a szívemben, hogy egy jó darabig, amikor prédikálok, előtte mindig tanítok valamiről egy-két gondolatban csak nagyon röviden. A tanítás elején, a tanítással egyben egy pár gondolatot mindig szeretnék beszélni nektek a gyógyulásról. Rendkívül fontosnak tartom azt, hogy emlékeztessük magunkat arra, mit tanít a Biblia a gyógyulással kapcsolatosan. Én úgy hiszem, hogy az Úr szólt a szívemhez, hogy ezt így tegyem. Nem lehet minden alkalommal a gyógyulásról beszélni, bár igény lenne rá, bár anyag lenne rá a Bibliában és egész évben, minden alkalommal lehetne, kimeríthetetlen az Ige-háttere és tárháza ennek a dolognak. De ha nem is a gyógyulás témakörében hallasz tanítást, egy-két perc csak, ami így előjáróban el fog hangozni majd az elkövetkezendőkben, amikor én szolgálok itt. Egy igeverset szeretnék említeni. Nem feltétlenül kell kivetíteni. Ez pedig a 2Mózes 15,26-ban van, ahol Isten kijelent valamit magáról:

2Mózes 15,26.

26. És monda: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekszed, ami kedves az Ő szemei előtt és figyelmezel az Ő parancsolataira és megtartod minden rendelését: egyet sem engedek ama betegségek közül reád jönni, amelyeket megengedtem, hogy Egyiptomra jöjjenek, mert én vagyok Jehova Raffa, az Úr, a te gyógyítód.

A hosszú igevers végén azt mondja, hogy én vagyok az Úr, a te gyógyítód. Én vagyok az Úr, a te gyógyítód. Nagyon sokan vagytok, akik keresitek a gyógyulást. Akik keresitek a fizikai gyógyulást, az érzelmi, lelki gyógyulást. Tudd meg, hogy a Gyógyító az Úr Jézus, az Atya Isten, a Szent Szellem. Ők hárman egyek. Hogy fogalmazod meg ezt magadban, az egy másik dolog, de itt határozott kijelentés az, hogy: én vagyok az Úr, a te gyógyítód. És tudod, amikor az ószövetségben, vagy az újszövetségben az Örökkévaló, vagy Jézus, aki testben megjelent Ige kijelentette magáról, hogy én vagyok valaki, vagy valami, vagy akármilyen módon is, de utalt magára, hogy én vagyok, akkor azzal kijelentette, hogy ez egy állandó dolog. Ez nem változik meg. Soha-soha nem fog megváltozni Isten senkinek a kedvéért sem, semmilyen külső nyomásra, semmilyen ideológiák hatására. Sem azzal, hogy azt mondják sokan, hogy már sok minden idejétnúlt a Bibliában és már sok mindent meghaladtunk. A tudománytól kezdve sok minden már túlhaladt az ókori írásokon és magán a kereszténységen is. Ez egy olyan filozófia ma a 21. században, ami jelen volt egyébként 2000 évvel ezelőtt is.

Úgyhogy tudd meg, hogy az Úr nem változik. Ha azt mondja magáról, hogy vagyok valaki, akkor azt Ő komolyan gondolja. Az Ő része az, hogy ezt kijelenti magáról, a mi részünk pedig az, hogy ezt elhisszük. Ő nem hazudik, nem hazudott sohasem és nem tesz kivételt senkivel sem. Mindenkinek ezt mondja, hogy: Én vagyok az Úr, a te gyógyítód. Az emberek várják azt, hogy Isten ezt bizonyítsa be és majd, ha ezt bebizonyítja, ha ezzel kapcsolatban tesz valamiféle kézzelfogható jelet, vagy csodát, vagy bármit, amit kértek egyébként a farizeusok is, akkor majd elhiszik. De Istennek ezt nem kell bebizonyítania! Többek között azért nem, mert Ő már ezt bebizonyította és a mi számunkra pedig elegendő az, hogy Ő ezt mondta magáról. A mi hitünk alapja mindig az, amit Isten mond. Nem az, amit a világ, vagy amit mi gondolunk, vagy mondunk, hanem az, amit Ő mond. És ha azt mondta, hogy Ő a mi gyógyítónk, akkor ebből következik az, hogy Ő a mi gyógyítónk. Igen és ámen és örökké! Halleluja! Ő kimondta, mi elhisszük és pont. Itt

van a történet vége. Egyébként ebben nagyon mélyre lehet ásni, nem ez az üzenetemnek a mai fő irányvonala, hanem a tanítványság, de ezt mindenképpen szerettem volna elmondani pár gondolatban az elején és a gyógyulással kapcsolatban hasonló Ige-morzsákra számíthatsz ezentúl is. Halleluja!

Most pedig lapozzatok a Máté evangélium 28. fejezetének 19-es versére, ahol olvasunk valamit, amit Jézus mond. Ad egy utasítást és ad egy küldetést, amivel kapcsolatban nekünk figyelmesen gondolkodnunk kell, amivel kapcsolatban nekünk fontolóra kell venni azt, hogy ez mit jelent, mi ezt csináljuk-e, vagy pedig célt tévesztettünk. Máté evangélium 28,19 azt mondja:

Máté 28,19-20.

19. Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemlnek nevében,

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen.

„Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemlnek nevében.” Halleluja! Ezt mondta Jézus. Jézus szava aranybetűs, piros betűs, vastagon kiemelt, akárhogy is mondhatod, de mindig rendkívül figyelemre méltó, mert amit mondott, azt nem véletlenül mondta. Nem azért, hogy kitöltse a papíron a helyet, hanem azért, mert ennek súlya van. Ennek nyomatéka van. Ennek van egy olyan Istentől jövő világossága, amit nekünk olyan világosan kell látni, amilyen világosan Ő azt mondta. És azt mondta itt, hogy tegyetek! Menjetek és tegyetek tanítványokká minden népeket. Most, ha ránézünk a világra, nyilvánvaló, egyértelműen látszik az, hogy nem mindenki Jézus tanítványa. Ugye, ez nem kérdés?

Ugyanakkor, ha ránézünk a keresztyény gyülekezetekre, - halkan mondom, ránézünk saját magunkra -, akkor vajon elmondható-e rólunk, hogy mi tanítványok vagyunk? A mai napon szeretném nektek bebizonyítani, hogy attól, hogy valaki hívő, szereti az Urat és gyülekezetbe jár, akár szolgál, attól még nem feltétlenül tanítvány és itt nagyon határozott Jézus állásfoglalása. Egy parancs, utasítás itt, hogy „tegyetek tanítványokká minden népeket”. Néha úgy érezzük az életünket vezetőként, pásztorként, hogy ez egy szélmalomharc, egy olyan dolog ez, amit végzünk a gyülekezetben, hogy néha a legnagyobb ellenség az az ember, akit szeretnénk tanítvánnyá tenni, mert nem akar tanítvánnyá válni. Ettől függetlenül nem adjuk fel és szeretném, ha mindannyian úgy állnátok ehhez a szívetekben és úgy értenétek mindazt, amiről szó van, ahogy én azt mondani akarom.

Tehát szeretném, ha az én szívem találkozna a te szíveddel mindenféle félreértés, vagy mindenféle olyan kósz, rossz gondolat miatt, vagy helyett, amiből úgy gondolod, hogy én most valami nyomást akarok gyakorolni rád. Egyáltalán nem erről van szó, hanem egyszerűen Isten Igéje mondja azt, hogy „tegyetek tanítványokká minden népeket” és, ha a gyülekezet ezt tartja szem előtt és fókuszban, akkor engedelmessé válik a küldetéssel kapcsolatban. Máshogy mondva: ha a gyülekezet nem ezt tartja szem előtt és nem ezt tartja fókuszban, hogy ezt tegye, akkor engedetlenné válik a küldetésével kapcsolatban. Ez a fókusz, mert ezt mondta Jézus. Ezt hagyta ránk. „Tegyetek tanítványokká minden népeket.”

A 20-as versben pedig elmondja, hogyan kell ezt csinálni. Egy mondat itt ez az egész, de annyi minden van benne, hogy kibontani nem is lehet a mai napon, csak elkezdjük. Tehát azt mondja Jézus:

Máté 28,20.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen.

Úgy gondolom, hogy a tanítványi képzés mikéntje van itt leírva. Természetesen ebben az egy mondatban olyan dolgok vannak, amik nem feltétlenül vannak betű szerint, szó szerint ide leírva, de a lényeg ez. „Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek.” A mai napon több olyan igevers el fog hangozni, amit már nagyon sokszor hallottatok, ami pontosan erről szól, amiket Jézus mondott nem egyszer. Hogy „maradjatok az én beszédemben”. A tanítványi

képzésnek a mikéntje itt ez tehát és tanítani kell a hívőket. Én hiszek ebben, hogy megtartsák azt, amit Jézus mondott. Hogy megtartsák, megtartsuk, megtartsátok mindazt, amit Jézus mondott.

Most lehet, hogy vakarod a fejed, hogy Attila, most valami stílust váltottál és valami törvényeket meg parancsolatokat fogsz nekem itt ezután prédikálni és valami szabályrendszert, amihez nekem igazítani kell magam. Eddig nem ez volt itt, eddig a kegyelem volt és azt csinállok, amit akarok volt. Nem! Eddig sem volt az, hogy azt csinállok, amit akarok! Eddig is, aki itt állt, mindig azt képviselte, hogy azt csináljuk, amit Jézus mond és a lényege annak, hogy tanítvány-e valaki, vagy nem, ez, pontosan ez. Mert aki azt csinál, amit ő maga akar, azzal bizonyítja azt, hogy biztos, hogy nem tanítvány. Mert a tanítványnak a szíve vágya, hozzáállása, motivációja, saját akarata az, hogy önmagát alávetésben tartva, saját akarátát Isten akarata alá vetve azt tegye, amit Ő mond, amit Ő kér. A megtartsátok szó a görögben ez a *téveo*, nem tudom, hogy jól ejtem-e, azt jelenti, hogy:

1. megtart, betart,
2. őriz, megőriz, megóv,
3. vigyáz, figyel, szemmel tart, ügyel,
4. fenntart,
5. gondoz, gondoskodik,

Megtart, betart, őriz, megőriz, megóv és itt a harmadik jelentést szeretném, ha kicsit közel engednéd magadhoz, hogy vigyáz, figyel, szemmel tart, ügyel. Mit kell nekünk vigyáznunk, szemmel tartanunk? Egymást? A másikat? Magunkat? Elsősorban nem. Mit kell tanítani nekünk saját magunk felé és egymás felé? Hogy Jézus mit mondott. Mit kell szemmel tartanunk? Azt, amit Jézus mondott. Rengeteg dolgot mondott. Többet, mint ami benne van a fejünkben, vagy a szívünkben.

Aztán itt fenntart, gondoz, gondoskodik, ezek a szónak a jelentései. Itt gyakorlatilag azt látjuk a világban és azt látjuk a gyülekezetekben és azt látjuk magunk körül, hogy tanítvánnyá válni és tanítványt nevelni sokkal nehezebb és hosszabb időbe telik, mint nem odaszánt hívőkkel foglalkozni. Úgy is mondhatnám ezt, hogy ha van egy konyhakerted, vagy bármilyen földműveléssel foglalkozol, sokkal könnyebb gyomnövényt nevelni a kertben, mint olyan termést, vagy olyan növényt, aminek jó gyümölcssei vannak. Nehezebb kapálni, metszeni, öntözni, kártevőt irtani, ugye? A gyomnövény meg magától nő, mint a gomba, ha akarod, ha nem, van egy kis eső, akkor meg főleg. Örülsz most a nagy esőnek, ugye? Vége megjött ősszel. Nézd meg egy hét múlva a kertet. Bizony.

Idő, erőfeszítés és gondoskodás kell ahhoz, hogy gyümölcsöt teremjen, ami a kertedben van. Ez miránk ugyanígy igaz. Mint emberek, mint élő kövek. A Biblia nevez bennünket időnként ennek, annak, amannak, de mindenféleképpen egy olyan hasonlattal él a Biblia, amiben azt mondja, hogy minekünk kell gyümölcsöt teremnünk és ha van szakértelmünk, akkor eredményesebbek leszünk. Ha van szakértelmed ahhoz, hogy hogyan gondozd a kertet, ha van rálátásod, ha van hozzá eszközöd, ha van hozzá tudásod, ismereted, akkor sokkal jobb eredményeket érhetsz el a kertedben, mint más. De szeretném felhívni a figyelmedet arra, hogy egy hívőnek a kertjébe ugyanaz az eső hullik, mint a gonosz szomszédjának a kertjébe. Egy hívőnek a kertjébe ugyanazok a rovarok szállnak be és porozzák be a növényedet, vagy a fadat, mint a szomszédodét, aki esetleg nem hívő, vagy akár gonosz.

Tovább megyek. A hívő kertjébe ugyanazok a kártevő rovarok mennek be és szúrják meg a gyümölcsöt és akarják tönkre tenni, mint a szomszédéba. És mégis lehetséges – a világról beszélek most –, hogy a szomszéd, aki nem hívő, aki ráadásul egy arrogáns, kellemetlen ember, de van szakértelme ahhoz, hogyan gondozza a kertjét, jobb eredményt, jobb termést és jobb gyümölcsöket ér el, mint te hívőként, ha nem tudod, hogyan végezd ezt. Hogyan kell metszeni, hogyan kell adott esetben permetezni, hogyan kell helyesen foglalkozni a növényeddel, stb.

Természetesen ezt a példát nem tudjuk és nem is akarom egy az egyben áthúzni a keresztény életünkre. Nem erről van szó. Csak valamivel szemléltetni szerettem volna azt, hogy ha te tudod, hogy a saját életedben hogyan tudsz több gyümölcsöt teremni, akkor hatékonyabbá válhatsz annál, aki nem tudja, hogyan érje el azokat az eredményeket, amiket az Ige garantál, amiket Jézus megszerzett a

szá_ munkra, vagy ami ígéretként van az Igében. Egyébként meg látszik a világban, hogy van egy-két nem hívő ember, aki jobban boldogul az élet dolgaiban, mint néhány hívő ember, de olyat nem ismerek az Igéből, hogy a hívő, aki tanítvánnyá vált, az ne lenne legalább olyan sikeres, ha nem jobb, mint ahogy a világban az emberek. Attól még, hogy hívő vagy és attól még, hogy gyülekezetbe jársz és attól még, hogy szereted az Úr Jézust, nem feltétlenül nyilvánulnak meg azok a gyümölcsök az életedben, amikről ír a Galata 5,22, amiket Jézus megszerzett a számodra. Amiket akar Jézus és az Atya látni mindannyiunknak az életében.

A gyümölcsök a tanítványok életében jelennek meg. Ahogy végigmegyünk az Igéken, ezt látni fogod. Tehát ha valaki megtanulja, hogyan kell tenni a dolgokat, akkor sokkal eredményesebb lehet és bizony, ez lehet ránk igaz, mint gyülekezetre, de más gyülekezetekre is igaz ez. Annak, hogy nem érnek el gyülekezetek jobb eredményeket, az is lehet az oka, hogy nincsenek tisztában azzal, hogy Jézus mit mondott valójában azzal, hogy tegyetek tanítványokká minden népeket. Tanítanunk kell az embereket, úgy hiszem és itt nekünk feladatunk, hogy segítsünk nektek abban, hogy tanítványokká váljatok és meglássátok azt, hogy a tanítványság egy elköteleződéssel jár. Ami több annál, mint hogy hívő vagyok és van egy matrica a homlokomra ragasztva, hogy én keresztény vagyok. A tanítványság áldozattal jár. A tanítványság energia befektetéssel jár.

Sajnos az elköteleződés hiányát egyértelműen lehet látni sok hívő életében, mint ahogy az elköteleződés eredményeit is lehet látni más hívők életében. Az egyik kicsit látványosabb. Hadd ne mondjak ilyen példákat, ami persze nem törvény, csak egy mutató jel. Ha valaki rendkívül rendszertelenül, össze-vissza, hébe-hóba jár közösségbe, gyülekezetbe, nem érték ez a számára, nem olvassa a Bibliáját, nem vesz részt semmilyen szolgálatban, semmilyen munkában a gyülekezetben, ez mutatja az elköteleződés hiányát. Ugyanakkor nagyon veszélyes lehet az, amikor látunk valakinek az életében olyat, hogy az a látszata, hogy elkötelezett, de megtevesztő, mert az ilyen ember akár ott lehet az alkalmakon, részt vehet szolgálatban, akár még prédikálhat is, de ha nem változunk el az Ige alapján, ha nem változtatja meg az az életünket, az értékrendünket, a beszédünket, a viselkedésünket Isten Igéje, akkor nem minősülünk a Biblia alapján tanítványnak.

Majdnem azt a címet adtam a mai üzenetnek, hogy *Hívő vagy tanítvány?* Mert ennek a kettőnek a kicsit összehasonlítása, vagy egymás mellé tétele a mai téma. De aztán megváltoztattam, mert úgy gondolom, hogy az a cím, amit láttál, az kicsit jobban illik erre. Egyértelmű, hogy különbség van és itt nem tudom, hogy mondhatom-e ezt a szót, hogy minőségbeli különbség van a tanítvány és a hívő között és nem úgy kell ezt érteni, hogy a tanítvány többet ér, vagy a tanítvány értékesebb, a tanítvány úgy minőségibb, hogy magasabb polcon van Istennél, vagy őt jobban kell szeretni, vagy jobban kell megbecsülni, vagy jobban kell tisztelni. Egyáltalán nem erről beszélek.

Hanem arról beszélek, hogy a tanítvány tudja, hogy milyen döntéseket kell meghoznia időről időre, míg egy hívő ember nagyon sokszor rossz dolgokra mond igent és ezért a jó dolgokra pedig nemet mond. Közben azt sem veszi észre, hogy ez így van. Fel sem tűnik neki, hogy így tesz. Céloom ezzel a tanítással és a sorozattal, hogy tisztán meglássuk azt, hogy van egy küldetésünk, van egy fókuszunk. Nem csak a közösségünknek, ennek a gyülekezetnek, hanem mindannyiunknak. Neked is és nekem is, mert Jézus ezt nem személyesen nekem, vagy Istvánnak, vagy a gyülekezeti vezetőknek mondta csupán, hanem mindenkinek. „Tegyetek tanítványokká minden népeket!” Persze erre sokan nem alkalmasak és nem képesek abban az állapotban, amiben vannak, de oda kell jutnunk, hogy ez legyen a célunk, hogy én tanítvány akarok lenni! Mert a tanítvány életében meglátszódnak, kézzel foghatóvá válnak azok a dolgok, amikért Jézus meghalt, míg egy hívő életében nem feltétlenül látjuk ezt így. A tanítvány egyértelműen Jézus iránt odaadó életet él, mert ez az életmódja.

Pál apostol nagyon világosan, szívbe markolóan megfogalmazza a korinthusi gyülekezetben a Korinthusi levélben azt, hogy mit gondol arról, hogy milyen félelme van. A 2Korinthus 11,3 mondja azt, nagyon érdekes, hogy Pál apostol félelemről beszél. Természetesen ez a félelem nem a rettegéssel és depresszióval járó félelem, amire sokan gondolnak első körben, hanem egy olyan valós dolog, amit ő így fogalmaz meg:

2Korinthus 11,3.

3. Félek azonban, hogy amiként a kígyó a maga álnokságával becsapta Évát, akként a ti gondolataitok is megrontatnak és eltávolodnak attól az egyszerűségtől és tisztaságtól, amely Krisztusban van.

Pál apostol azt mondja, hogy van egy tartás bennem. Bizonyára volt ennek némi alapja, hogy van egy tartás, van egy félelem, van bennem egy rossz érzés azzal kapcsolatban, hogy amiképpen Évát a kígyó becsapta, ugyanúgy titeket is el tud hitetni. Mert az Evangélium egyszerű és tiszta. Mondom még egyszer, az Evangélium egyszerű, világos és tiszta. És amikor Isten azt mondta Ádámnak a kertben, hogy ne egyél arról a fáról, mert ha eszel, akkor meghalsz, ez egy egyenes beszéd. Világos, egyértelmű, tiszta. Vagy van valami, amit ezen nem lehet érteni? Valaki nem érti ezt? Ha én ezt mondanám neked, hogy ha eszel a süteményemből, akkor meghalsz, ez egy egyértelmű kijelentés lenne, ugye? Nem mondok ilyet, nyugodjál meg, de ez egy egyenes beszéd. Isten egyenesen, tisztán, egyszerűen elmondta azt, hogy mi fog történni.

Aztán jött a kígyó és mit csinált Évával? Megtévesztette, becsapta és azt, ami egyenes volt és tiszta, azt kifordította, bonyolulttá tette és rávette arra, hogy bűnt kövessen el, magyarázva azt, hogy ha valami bűnt követ el, akkor valami jó dolog fog történni. Egyszerű kellett volna, hogy maradjon Éva. Teljesen egyszerű kellett volna, hogy maradjon Ádám és akár egyszerűen azt kellett volna mondania Ádámnak, hogy dobod el, Éva! Engedd el! Rúgjál bele abba a kígyóba! Neked kellene most itt a fejére taposnod! Mivel nem tette meg ezt se Ádám, se Éva, ezért az első prófécia erről szólt, hogy az asszony magva majd a kígyó fejére tapos. Ez ugye megtörtént Jézus Krisztussal, de erről beszél itt Pál apostol, hogy az egyszerű és tiszta Igétől nem szabad elhajolnunk. Ne hajoljunk el, mert az elménkben, itt gondolatokról beszél Pál, folyik egy harc. Ne gondold azt, hogy a sátán taktikája megváltozott. Ugyanazt csinálja 6000 éve. Az elmékben gondolatok formájában bonyolulttá tesz dolgokat, összezavar dolgokat, félreértéseket generál, sértődéseket és lehetne sorolni, hogy mi mindent, ami nem az igazság, ami nem egyszerű. Bonyolítja a dolgokat.

Az a baj, vagy az a sajnálatos, hogy a vallás nagyon sok mindenben a sátán kezére játszik ebben. Segít. Sok mindenben a sátán hátradól a kis karosszékébe és azt mondja, hogy nekem nem kell csinálnom semmit, ezek a vallásos prédikátorok elvégeznek helyettem minden munkát! Amikor azt tanítják, hogy Isten nem mindenkit gyógyít meg, Isten nem feltétlenül egyformán szeret mindenkit, Istennek meg kell felelni különféle dolgokkal és az üdvösség elnyerésével és sok mindennel kapcsolatban bonyolítják a dolgokat, akkor ezzel gyakorlatilag átvették a sátán munkakörét.

Az Evangélium egyszerű. Egyszerűen, könnyen meg lehet gyógyulni. Egyszerűen, könnyen el lehet jutni a gyarapodás útjára. Egyszerűen, könnyen tanítvánnyá lehet válni akkor, ha úgy csináljuk ezt, ahogy Jézus mondja. Nem bonyolult. Vannak ennek buktatói, vannak ennek ellenállói. Ott van a legnagyobb akadály, maga az ember a meg nem újított gondolkozásmódjával, az egójával, az érzelmeivel stb. Mi is sokszor megbonyolítjuk azt az egyszerű dolgot, amit Isten nem bonyolított túl. A Galata 1-ben a 4-es versben egy gyönyörű igevers van, amit szeretnék felolvasni nektek. Elég egyértelműen beszél itt az Ige.

Galata 1,4.

4. Aki Önmagát adta a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson minket e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint.

Azt mondja itt az Ige, hogy önmagát adta azért, hogy kiszabadítson minket a jelenvaló gonosz világból. Mégis ennek ellenére nagyon sok ember - és most hívőkről beszélek -, e gonosz világnak a fogságában és elnyomásában él. Hogy lehetséges ez? Itt tényként mondja az Ige, hogy Ő megszabadított minket a gonosz világból, mégis azt látjuk, az a tapasztalat és az a kézzelfogható sokaknak az életében, hogy különböző dolgok elnyomják, befolyásolják őket negatív irányba és keserítik az életüket. Lehetséges gyümölcsözőbb az életünk, én úgy gondolom, most. Nem holnap, nem a jövő héten, hanem most. Nem kellene arra várnunk például, hogy minél előbb elragadtassunk, vagy minél előbb megszabaduljunk ettől a földi élettől, mert itt olyan rossz, ez olyan keserű, annyira sok minden rosszat látok. Nem ennek kellene a szemünk előtt lennie állandóan és erre fókuszálnunk, mert nem írja az Ige sehol sem, hogy arra fókuszáljunk, hogy minél előbb szabaduljunk meg e

gonosz világból. Hanem azt mondja az Ige, hogy hála neki, aki megszabadított minket e jelenvaló gonosz világból. Tehát ha a fókuszát átirányítjuk arra, amit Isten Igéje mond, akkor az életünk el tud abba az irányba mozdulni, hogy minden úgy lesz az életünkben, ahogy szeretnénk és ahogy az Atya szeretné.

Bár én nagyon jól tudom azt, mert az Ige is egyértelműen kijelenti, hogy a mennyország mindenestől felülmúlja ezt a világot. Nagyon világos lehet minden hívő előtt, hogy amikor majd oda-érünk, akkor sok minden sokkal jobb lesz és könnyebb lesz és egyszerűbb lesz. Ezt írja is az Ige, a Róma 8,18-ban.

Róma 8,18.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

Mondja ezt Pál apostol. Ő mondja azt, hogy vannak dolgok, amik miatt szenvedünk. Elmondom még egyszer. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amik majd akkor lesznek jelen az életünkben, amikor majd odaát leszünk, mert nekünk az meg lesz jelentve. De mi megtapasztalhatjuk a földi mennyországot, mert Jézus ezt szerezte meg nekünk, sőt azt tanította, hogy ezt imádkozzuk. Amikor a Miatyánkot a szádra veszed és imádkozod, nem azt imádkozod, hogy amiképpen a mennyben, úgy a földön is legyen meg a Te akaratod? Amiképpen a mennyben.

Amilyen dicsőségről beszél itt Pál, amiképpen a mennyben, legyen meg most itt is, ezen a fizikai síkon a Te akaratod szerint, ezt imádkozzuk. Tehát van valami fajta kontraszt, vagy ellentét. Van a mennyország dicsősége, ahol jelen van mindaz valóságban, amit Jézus megszerzett a számunkra és ugyanez jelen van az újjászületett szellemünkben is.

Ez egy külön tanítássorozat lenne, hogy mi mindent kaptunk Krisztusban, ez már mind bennünk van. Ahogy a múlt héten hallottad, a reménység benned van. Nem kívül van, hanem a reménység Istene benned él. Benned van a gyógyulás, benned él a Gyógyító, benned van az áldás, benned él a Gyarapító, benned van minden, amire szükséged van, mégis a lelkedben, a testedben nem feltétlenül éled ezt meg, de amint van a mennyben és a szellemedben, úgy legyen a körülményeidben is. Ezt tanította Jézus, hogy ezt imádkozzátok. Azaz megtapasztalhatod a gyógyulást ma, megtapasztalhatod az örömet, megtapasztalhatod a békességet, megtapasztalhatod a jólétet és megtapasztalhatod azt a szeretetet, amely minden értelmet felülhalad.

1Péter 1,7–8.

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

8. Akit, noha nem láttatok, szerettek; akiben, noha most nem látjátok, de hisztek Őbenne, kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek:

Most fölteszem a kérdést: hányan vagytok, nem most itt vasárnap dicsőítés közben, hanem hétfőn nulla órától vasárnap éjfélig, akik ebben a kibeszélhetetlen, dicsőült örömben örvendeztek, folyamatosan? Nem sok keresztény életében látjuk ezt. Megértem, hogy vannak nehézségek, megértem, hogy vannak problémák, próbák. Jézus maga mondta a példabeszédeiben többször, hogy jön a vihar, jön az árvíz, jön a nehézség és mindenféle dolgok jönnek az életünkbe, mert az élet nehéz. Nem mondta azt, hogy az élet könnyű lesz és csak végiglibegsz rajta, mint ahogy a pillangót fújja a szél ide-oda, te is majd úgy lebegsz és mindig a föld felett fogsz járni és nem lesznek nehézségek, amikor neked akár döntést kell hozni stb. Az élet mindenkinek nehéz. Van, akinek nehezebb és van, akinek könnyebb, de nehéz.

De mégis azt mondja itt, hogy kibeszélhetetlen és dicsőült örömmel örvendeztek. Kikről beszél itt az Ige? Akiknek a hite meg van próbálva. Akiknek a hite olyan, mint a tűzben megpróbált arany. Ezek az emberek tanítványok. Akarunk-e ilyenekké válni? Akarunk-e tanítványokká válni? Hogy az életben, ha rá gondolunk a múltra, a jelenre és a jövőre nézve is, hogy olyan nehéz minden? Vagy

pedig úgy, hogy bármi jön, én olyan ember vagyok, mint a sziklára állított város vagy kastély, szilárd alapokon állok, bármi jöhet.

Nem valóság nagyon sok ember életében, mert a keresztények többsége küszködik. A keresztények többsége sajnos félelmekben él. Nagyon sok keresztény szorong és aggódik és bizony nagyon sok keresztény betegségekkel küzd. Ez mind visszavezethető oda, hogy a Jézusban újjászületett emberek nem váltak tanítvánnyá. Nagyon szomorú tény ez. Nagyon szomorú tény, mert nagyon sok mindennek ez az oka. Nem felelőst keresünk, nem hibáztatunk senkit, sem magunkat, sem másokat, senkit nem kell hibáztatni ezért. Egyébként is ez mindenkinek a saját személyes döntése, hogy mit akar az életben és az élettől, de döntenünk kell és célként kell kitűznünk az életünkben azt, hogy nem csupán hívő akarok lenni, aki imádkozik ezért, azért, amazért, hanem az a hívő akarok lenni, akit a Biblia nem csupán hívőnek nevez, hanem tanítványnak. Mert a tanítványságnak vannak jelei. A tanítványságnak vannak eredményei. A tanítványságnak vannak gyümölcsei.

Az az ember akarok lenni, aki jó bizonyosága Jézus Krisztusnak. Azt mondhatod, hogy úgy élem az életemet, ahogy akarom. Az, hogy én mennyit foglalkozok az Igével, az az én magánügyem és valóban. Az, hogy eljövök a gyülekezetbe, vagy nem jövök el a gyülekezetbe, mondhatod, hogy ez a te magánügyed és valóban.

Én ebbe nem szóltam bele soha senkinek sem, csak bátorítunk arra, hogy gyere el, mert úgy hiszem, hogy jó táplálékot kapsz itt, de mindenkinek ez a magánügye. De nem csupán egyéni probléma az, ha te hívő maradsz és nem leszel tanítvány. Nem csupán egyéni dolog az és nem csupán rád tartozik, mert így nem vagyunk jó képviselői az Úrnak, pedig arra vagyunk elhívva, hogy képviseljük Öt.

Egy hívő nem feltétlenül tudja jól képviselni az Urat, de egy tanítvány igen. Szeretném ezeket mind-mind a következő hetekben majd bebizonyítani neked az Igéből, hogy különbség van aközött, hogy valaki hisz az Úrban csak úgy valahogy és aközött, ha valaki tanítvány. Úgyhogy ez az üzenetemnek a fő mondanivalója többek között a mai napon, mert nem tudjuk azt, hogy milyen idők előtt állunk.

Mindenféle ostoba Facebook-os meg Youtube-os meg mindenféle gonosz hamis prófécia is vannak, meg szélhámosok, meg magamutogató emberek, mindenféle gonosz dolgokat vetítenek előre, olyan Igéket hasogatnak, amik nem azt jelentik, amit ők tanítanak róla. Ettől függetlenül a világ, amiben élünk, egy bukott világ és gonosz. Akármi jön, akár jó irányba halad a világ élete, akár rossz irányba és erre több esély van, te legyél felkészült!

Ha felkészült vagy, azaz tanítvány vagy, akkor mindegy, hogy mit hoz a holnap. Mindegy, hogy mit hoz a jövő. Mindegy, hogy vírusok jönnek, vagy háborúk jönnek, vagy gonosz szájú emberek jönnek, vagy keresztény üldözés jön. Mindegy, mert te szilárd alapokon állsz és meg fogsz állni. Miért? Mert elkötelezett vagy és tudod azt, hogy mit csinálsz. Tudod azt, hogy hogyan gondozd a kertedet és tudod, hogy a legrosszabb időjárási viszonyok között is hogyan termeld meg a legtöbbet a kertedben. Miért? Mert értesz hozzá. Van hozzá szakértelmed. Tudod, hogy mit csinálsz.

Pál apostol azt mondta, hogy a hitember nem csak a levegőbe csapkod összevissza, mint egy rossz bokszoló, hanem tudja azt, hogy mit csinál. Te is tudd, hogy mit csinálsz! Tudd, hogy miért jössz ide, tudd, hogy miért jössz el a bibliakörre, vagy ha nem jössz ide, nem jössz el bármelyik rendezvényükre, akkor tudd, hogy miért nem és legyél magaddal őszinte.

Nagyon-nagyon sok probléma, sok ember életében, hívő ember életében, öt, tíz, húsz éves keresztények életében, azért van jelen, mert egyszerűen sok minden egyik fülükön bemegy a másikon ki. Hűségesen szeretik az Urat és imádkoznak, közben egyik problémából a másikba esnek. Sajnos nem jó bizonyosságai ők az Úrnak, mert nem erre hívtak el minket az Úr, hogy egyik betegségből a másikba, egyik hiányból a másikba essünk.

Nem ítélek el senkit sem azért, ha fáj a dereka. Képzeld el, szoktam tornázni, hogy ne fájjon a derekam. Nem arról van szó, hogy itt most tökéletességre vágyunk és az a cél, hogy tökéletesek legyünk, hanem az a cél, hogy tanítványok legyünk és ez egy folyamat. Akárhonnan nézzük, ez nem egy olyan dolog, hogy egyszer megérkezek ide és onnantól kezdve én már élvezem a tanítványság

áldásait, nem, ez egy folyamat. Egyre többet tanul az ember és ahogy az ember tanul, tanul, tanul Isten dolgaiból, egyre több mindent lát meg, hogy micsoda mélységei vannak annak is, amiket már megtanultam, hát még az, amit még nem is tudok! Úgyhogy ez egy véget nem érő dolog, amíg ebben a testben élünk.

Tehát ha valaki hívő, az egy nagyon jó dolog. Ha újjászületik egy ember, csodálatos, mert üdvössége van, belépőkártyája, útlevele van a mennybe. Sokféleképpen lehet ezt mondani. De nem csupán erre hívott el minket az Úr, hogy újjászületésre vezessük az embereket. Ez része az Evangéliumnak. Ez egy nagyon-nagyon fontos része, mert ez az első lépés, ez az ajtó a tanítványság felé, hogy az ember újjászületik. Ha ez nincs meg, a világ nem tud Jézus tanítványa lenni. Tehát a Krisztusban való megtérés az első lépés. Ide kell elvezetni az embert, akit te tanítvánnyá akarsz nevelni, hogy újjászülessen.

Nem biztos, hogy ezzel az üzenettel kell azonnal kezdened, lehet, hogy kezdheted azzal éppen, hogy hogyan élje a házasságát, vagy hogyan nevelje a gyerekeit, vagy hogyan metssze meg a fáját és abban tanítod őt. És akkor amikor megnyílik arra a szíve, hogy elfogadja azt, aki a bölcsességnek a forrása, akkor újjászületik és lehet belőle tanítvány, de ne tévesszük a küldetésünket szem elől! Nem ez az elsődleges küldetésünk csupán, hogy az embereket üdvösségre vezessük. Ez része a teljes Evangéliumnak, de a cél a tanítványképzés, hogy tanítványokat képezzünk. Ne elégedjünk meg azzal, hogy de jó, hogy a mennybe került!

Tudom, hogy amikor az utolsó napjait éli valaki a kórházi ágyában és a kórházi szolgálatos testvérünk bemegy hozzá és üdvösségre vezet a halálos ágyán és egy-két nap múlva az Úrhoz költözik, ez egy csodálatos dolog, nincs neki ideje tanítvánnyá válni. Tanítvánnyá válni az hetek, hónapok, évek, évtizedek folyamatos dolga. Több ember születhetne újjá, azt gondolom, ha úgy látna minket valóságban, hogy mi tanítványok vagyunk, mint úgy, hogy hívők vagyunk, akik nem igazán tudjuk megélni mindazt, amit hallunk hétről hétre.

Tudod, az áldás vonzó. Ha jól mennek a dolgaid és nyugalomban, békességben, kiegyensúlyozottságban, fejlődésben, gyarapodásban vagy, ez vonzó, még a hitetlen világ számára is. Lesznek irigyek is meg kárörvendők is meg mindenféle negatív dolog is érkezik hozzád, de a többség számára áldott vagy, az vonzó.

Nem azt mondja, amikor mindenki kétségbeesetten sikoltozik az áremelések miatt és ugyanolyan jövedelemből él, mint te, hogy te miért vagy ilyen nyugodt, ez olyan rossz dolog, mert ez jó, amikor uralkodik feletted Isten békessége. Hányan vagytok, akik hallottátok már az emberektől például azt, hogy nem megyek gyülekezetbe, mert annyi képmutató keresztény embert ismerek, aki gyülekezetbe jár, minek menjek én oda? Hallottál már ilyet? Hányan hallottatok olyat, hogy nem megyek gyülekezetbe, mert ismerek olyanokat, akik oda járnak és semmivel sem jobb az életük, mint az enyém? Hallottál már ilyet? Én igen, nem is egyet.

Hányan hallottatok például olyat, hogy nem megyek közétek, mert ismerek valakit közületek – most ezt nem itt feltétlenül ebben a gyülekezetben –, akinek olyan mocskos, trágár szavai vannak, hogy egyszerűen nem is értem, minek jár az az ember templomba. vagy gyülekezetbe, ha ilyen szavakat használ a hétköznapjaiban. Mi a különbség akkor e között az ember között meg aközött, aki nem? Ezek olyan kifogások, amikre azt tudom mondani, hogy bizony ez nem vet jó fényt Krisztus Testére, akár a mi gyülekezetünkről, akár más gyülekezetéről van szó. Ez egy univerzális dolog. Nagyon sok világi ember azért nem fordul Isten felé, mert a hívők nem pontosan képviselik Istent. Nagyon sok ember azért nem hajlandó eljönni egy közösségbe, egy gyülekezetbe, mert sok hívő képmutató. Persze nem rólatok van szó. Mielőtt megijednél és a gyöngyök megjelenének a homlokodon, nem rólad beszélek. De nagyon sok ember, a világban élő ember, azért nem jön gyülekezetbe, mert máshogyan viselkednek az ismerősei, akik gyülekezetbe járnak a gyülekezetben és máshogyan otthon, a hétköznapokban. Van két énjük, vagy nem is tudom, két álarcuk. Van igazából egy álarc, amit fölvesznek vasárnap a gyülekezetbe, a közösségbe, halleluja, meg boldogok, meg így kell beszélni, meg így viselkedni, miközben az életüket élik teljesen világi módon a hétköznapokban.

Az egyik legnagyobb probléma Krisztus Testében ma az, hogy az emberek nem azt tűzték ki célként az életükbe, hogy tanítványok legyenek, hanem azt, hogy éljük az életünket úgy, ahogy tudjuk és ahogy akarjuk! De tudod, lehet így élni, csak ez rád is hatással van és azokra is, akik körbe vesznek. Mert neked is, nekem is, mindannyiunknak egyszer meg kell állnunk Krisztus ítélőszéke előtt, ahol nem fogja a fejünkre olvasni Jézus azt, hogy milyenek voltunk, mert mi Krisztusban már megítéltettünk, mi azt az áldást kaptuk, ami Krisztusban van. Tehát nekünk nem kell félni és rettegni a mulasztásaink, a hiányaink miatt, csak egyszerűen nem kapunk érte jutalmat, úgyhogy lemaradunk sok dologról.

A tanítvány tanul, mégpedig Isten dolgairól. Bibliakörön tanulmányoztuk a szót valamelyest, hogy mit jelent az a szó, hogy tanítvány. A görög eredeti, nem is tudom pontosan a szót idézni fejből, de azt jelenti szó szerint, hogy tanuló. Tehát amikor arról olvasol több mint kétszázötven alkalommal az evangéliumokban és az Apostolok cselekedeteiben, hogy utalás van tanítványokra, akkor utalás van tanulókra. A tanuló pedig mit csinál? Tanul. Tanul és tanul és tanul.

Hadd mondjak el egy rossz bizonyítást, aki én vagyok, de megtértem belőle. A középiskola és az építész technikum elvégzése után bevonultam katonának és azt mondtam, hogy itt van minden papír a kezemben. Hála Istennek, hogy iskolába többet nem kell mennem, én tanulni többet az életben nem akarok semmit! Engem hagyjon mindenki békén mindenféle okítással, én megszereztem a papíromat, nekem megvan az, ami kellett. Én ezért jártam többek között iskolába, meg azért is, mert amit ott tanítottak, azt nagyjából szerettem is, de nekem elegendő van a szilárdságtanból, elegendő van a magasságépítéstől, elegendő van egy csomó olyan dologból, amit be kellett verni a fejembe, ami nem volt hozzám közel. Mindenki hagyjon engem békén mindenféle tanulmányokkal! Bemegyek a seregbe, ott majd elvégzem a dolgomat, aztán utána majd megyek dolgozni.

Bevonultam a seregbe. Első nap mi volt az, amit a kezembe nyomtak? Egy füzet meg egy toll és elkezdtek diktálni, hogy na ezt írd le, amit meg kell tanulni! Ez így történt szó szerint. Nem is tudom, hogy ezt valakinek valaha elmondtam-e? Azt mondtam, te jó ég! Akkor már hívő voltam, nem vagyok rá büszke. Akkor már az Úrban voltam. Miért kell ezt nekem? Rendfokozatok és ilyen szabályok és ilyen őrpáncsnok és ilyen fegyverhasználat és ilyen ez. Írtuk, írtuk és írtuk. Te jó ég, mikor lesz ennek vége? Fogjjon már ki a toll! De nem fogyott ki a toll. Írtuk és meg kellett tanulni és számonkérték, visszakérdezték. Mert nem kaptál egyébként ott szolgálatot, kötelező volt elvégezni. Tehát addig kellett tanulnod, amíg meg nem tanultad és tudni kellett mindenféle olyan dolgot, amit előtte soha nem is hallottam, teljesen új volt minden.

Így vagyunk sokszor sok mindennel, mint ahogy én voltam – hiszem, hogy megtértem ebből egy párszor már –, hogy nem nagyon akarunk új dolgokat, mert azt gondoljuk, hogy amit én tudok, az elegendő nekem és igazából azt akarom élni meg megélni, hasznosítani, amit eddig megtanultam. Valóban, hasznosítsd azt, amit eddig tanultál, de ne gondold azt, hogy mindent tudsz! Ha azt gondold, hogy nincs szükséged tanulásra, akkor a büszkeség és a kevélység teljesen eluralkodott feletted. Egy tanuló azzal a szándékkal, hogy tanulni akar, bizony el tud jutni oda, hogy elkezd növekedni. A növekedésnek pedig van egy olyan következménye, hogy fejlődik az ember. Változik.

Ne mondd azt, hogy én már éltem ötven, hatvan, hetven évet, én már nem akarok változni semmit sem! Minden tisztelem az idős embereké, akik nagyon sokat tapasztaltak, nagyon sokat megélték. Nagyon sok minden van a hátatok mögött, nagyon sok jó dolgot éltetek meg és nagyon sok rossz és keserű dolgon keresztül verekedtetek magatokat az életben, de ne gondoljátok azt – mondom én ezt fiatalként –, hogy nem lehet fejlődni és tanulni és nem lehet előrébb jutni akár hetven, nyolcvan év fölött is még. Olyan dolgokat tud Isten neked mutatni és tanítani, amelyek meghaladják az elképzeléseidet. Sőt, kimerem jelenteni, hogy hetven év fölött lehet annyit változni, ha nem többet, mint az előtte lévő hetven évben. Kell egy hozzáállás, kell hozzá egy tanulni akarás, egy vágy. Ha nincs, akkor kérd Istentől! Nem mindig van az embernek kedve új dolgokat tanulni, de ha tanítvány akarsz lenni, ha ezt tűzöd ki célként magad elé, akkor bizony Isten segít neked ebben is, mint mindenben, mert a Szent Szellem a segítő.

Tehát a tanítvány tanul, mégpedig Isten dolgairól tanul. A tanítvány megújítja az elméjét, megújítja a beszédét, megújítja a magaviseletét, megújítja az értékrendjét. A tanítvány bizony belép Isten dolgaiba. Bizony a tanítvány elkezd megtapasztalni Isten erejét. A tanítvány nagyszerű bizonyossággá válik, mert az élete megváltozik.

Gyerek voltam, amikor a történelmi egyház templomába kellett menni nyáron. Nem volt velem semmi bajom, igazából még szerettem is, nyolc-, kilenc-, tízévesen a nagymama elvitt. Tudjátok, faluhelyen mi van a templommal szemben? Kocsma. Döbbenet volt számomra látni azt, hogy meggyünk a templomba szépen kiöltözve, a falusi székely emberek megadják a módját, a tiszteletet Istennek, kiöltöznek és énekelnek a templomban. Aztán kiharangoznak a templomból és az első út hova vezet, kézen fogva engem hova vitt nagymamám testvére? A kocsmába. Ő itta a pálinkáját meg a sörét, én meg ittam a kis kólát, meg akármit. De nem csak ő, hanem a templom nagy része odatartott. Alig várta a kocsmáros, hogy harangozzanak a templomban, nem befelé, hanem kifelé.

Mosolygunk ezen, velünk szemben itt nincs kocsma, hála Istennek, de értitek a lényegét ennek, ugye? Hogy lehet az ember hívő, istenhívő úgy, hogy közben nem szánta oda magát arra, hogy az Ige megváltoztassa őt. De bizony, aki odaszánja magát arra, hogy az Ige megváltoztassa őt, azt az Ige meg fogja változtatni. Meg fogja változtatni a személyiségedet, meg fogja változtatni az értékrendedet, a dolgokhoz való hozzáállásodat. Szeretni fogsz olyan embereket, akiket előtte nem feltétlenül szerettél. Szeretni fogsz olyan dolgokat, amiket Isten szeret és gyűlölni és utálni fogsz olyan dolgokat, amiket Isten gyűlöl és utál. Mert a tanítvány elváltozik. Így, amikor a tanítvány Jézus képmására változik el, nagyszerű bizonyossággá válik. A tanítvány megtanulja alkalmazni Isten Igéjét, tud örülni és tud békességben élni, nem fél és uralkodik a testének az indulatain. Egy kiváló reklámjává válik a kereszténységnek. Azt kell mondania minden egyes embernek az utcáiban, hogy bizony, az az ember, az a hallelujás milyen jó ember! Milyen szépen neveli a gyerekeit, milyen tisztelettudóak a gyerekei, például előre köszönnek az utcán. Gondozva van a kertje, a háza eleje. Ez egy olyan ember, akinek az életén látszik, hogy nem e világhoz szabja magát, hanem van neki egy olyan értékrendje, ami nem változik meg a szél hatására, hogy jobbról, vagy balról fúj a szél, ez az ember egy stabil ember! Ez egy jó ember, amit mond, azt betartja, az úgy van, lehet rá számítani. Szóba áll velem, annak ellenére, hogy én nem vagyok hívő. Szeret engem és tisztel engem, annak ellenére, hogy én nem megyek vele a gyülekezetbe. De ez vonzó nekem, tudod?

Így beszélnek a tanítványról az utcában élő emberek. Vagy pedig úgy beszélnek róla, hogy az a szektás, aki bort iszik és vizet prédikál. Beszél itt a szeretetről, de az útkeresztelkedésben nem ad elsőbbséget és ráadásul még mutogat is és kiabál ki az ablakon, hogy neki volt elsőbbsége, pedig nem neki volt. Csak egy példát hoztam, ez jutott eszembe.

Tudod, hogy sok keresztény miért nem tesz halacska matricát az autója hátuljára? Nehogy kiderüljön, hogy keresztény a vezetési stílusa alapján. Nekem sincs az autóm hátulján, de nem ezért. Egyszer valaki azt mondta, hogy egy halacska az autó hátulján még egy embert sem vezetett üdvösségre. Ez igaz, viszont az életstílus, az értékrend, a kedvesség, a szavak olyan dolgok, amiket az emberek figyelnek. Nézik ezt és keresik rajtunk, ha hiszed, ha nem.

A probléma ennek ellenére, vagy ezzel együtt, hogy sok hívő élete nagyon szomorú. Nagyon sok hívő élete nagyon beteges és nagyon szegényes. Nagyon sok hívő depresszióval küszködik. Nagyon sok hívő keserűségben van. Nagyon sok hívő fél a jövőtől, fél a holnaptól, fél a választásoktól, fél attól, hogy milyen infláció lesz, milyen háború lesz, milyen vírus lesz, vagy éppen milyen hazugságot lehet olvasni a médiától. Tudod, hogy a tanítványok egyik fő jellemvonása az, hogy nem sok híreket olvasnak? Nem kell szó szerint értened és ez nem törvény, de ha olvassák is, nem engedik, hogy a hírek befolyásolják az életüket. Szükséges tájékozottnak lenni a világban, hidd el, nem arról beszélek, hogy dugd a fejedet a homokba. Én is olvasok híreket, bár időnként ne tenném. Bár sokon csak nevetek. Már évek óta mennek ezek a szenzációhajhász, kattintásvadász hírek a háborúval kapcsolatban. Nem tudom, hogy figyeled-e ezt így. Azt gondoltam, hogy összeírok vagy ötöt-hatot, hogy mindig holnap lesz a világvége. Mondják ezt már évek óta.

Bizony, szörnyű dolgok vannak itt a szomszédunkban, de mégsem jött el a világvége és még holnap sem lesz itt. Szomorú az – ez egy kemény kifejezés, amit mondani fogok –, hogy nagyon sok keresztény egyszerűen mocskos, erkölcstelen életet él. Nagyon szomorú ezt így mondani. Ezek a dolgok, amik jelen vannak a hívők életében, nem jó fényt vetnek Krisztus Testére. Bizony, ezek a dolgok, hogy az ember nem jól éli meg a keresztény életét, lehetségesek úgy, hogy az ember szereti Istent, de nem szereti Isten Igéjét. Ezen van a hangsúly és ez a vízváltó, hogy lehet szeretni Istent, de igazából nem szeretni azt, amit Ő mond. Ezért mondta Jézus többek között azt, hogy: „menjtek, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak, a Szent Szellemnek nevében, tanítván őket arra, hogy megtartsák mindazt, amiket én mondtam néktek.” Arra tanítsátok őket, te is, én is, mindenki, hogy megtartsák azt, amiket „én mondtam nektek”.

Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy, ha Isten szavait hirdetjük, azt, amit Jézus mondott, akkor az emberek ismeretet fognak szerezni arról, hogy mit mond Isten Igéje. Isten Igéjének ismerete nélkül nem lehet tanítvánnyá válni. Csak úgy lehet tanítvánnyá válni, hogy ha ismered az Igét. Nem feltétlenül a betű szerinti Igét és nem feltétlenül úgy, hogy elejétől a végéig az összeset fejből tudod idézni, hanem ismered a szerzőjét, de ismerned kell Istennek az írott Igéjét is. Ha valaki ezt otthon szeretné egyedül, a Szent Szellemmel közösen édeskettesben elérni, nem tudom azt mondani, hogy ez nem lehetséges és ilyenre nem volt még példa a világegyetemben, azt viszont nagyon határozottan tudom állítani, hogy Isten nem így tervezte. Ha valaki ezt így csinálja, akkor ez nagyon hosszú ideig fog tartani. Nem arra vagyunk teremtve és nem arra lett elhívva a közösség, hogy mindenki egyedül éljen otthon, hanem Isten a gyülekezetet azért hozta létre, hogy a gyülekezetekben tanítványokat képezzünk.

Hadd mondjam el neked, hogy rengeteg bibliaiskola van a világban – hála Istennek ezért -, de tudod, hogy miért vannak bibliaiskolák? Egyetlen egy okból. Azért, mert a gyülekezetek nem végzik el azt a munkát, amit el kellene végezni a gyülekezetben. Ezért van sok helyen bibliaiskola. Tudod kinek a mondata ez? Annak, akinek a bibliaiskolájába én is járok. Andrew Wommacktól hallottam ezt és teljesen egyetérték velem. Bár úgy hiszem, hogy nagyon sokan, akik például most ebbe a Charis Bibliaiskolába járunk ebből a közösségből, főleg az első évfolyamosok, úgy is meg tudták volna csinálni a tesztet, hogy meg se hallgatják a tanításokat, mert annyi mindent megtanultak itt a gyülekezetben az elmúlt évek alatt.

Idézőjelben mondom, hogy ez büszkeséggel tölt el minket. Értsétek jól, nem vállveregetés, ez nem a mi érdemünk, hanem mert ez a gyülekezet egy olyan közösség, ahol sok ismeretre szert tudsz tenni hétről hétre, vasárnapról vasárnapra, de azért jó, ha tudod és megérted, amit most mondani akarok.

A vasárnapi egyszeri táplálkozás és egyszeri igehallgatás kicsit olyan a szememben, mint a minimumbér. Ahhoz sok, hogy éhen halj, de ahhoz kevés, hogy igazán gyarapodó életed legyen. Tehát ahhoz, hogy a minimumszintet elérd, elég hetente egyszer hallgatni egy tanítást, de ha tanítvány vagy, akkor kell egy olyan rendszerességnek az életedben lennie, ami azt mutatja, hogy te nem csak abból élsz, amit itt vasárnap hallasz, hanem van egy személyes kapcsolatod, egy személyes jó bibliaolvasási, tanulmányozási szokásod akár, ha így van. Van egy elköteleződésed, hogy akarsz még többet, nem abból akarsz élni, amit az elmúlt években, évtizedekben tanultál, hanem mindazokat, amiket tanultál, érteni, tudni, alkalmazni akarod és tovább akarod fejleszteni. Ehhez kell benned lennie egy motívációnak és ez a test ellen van.

Azért, hogy be tudjam fejezni, lépünk tovább. Hadd fejezem be a gondolatot, hogy ez az otthon vagyok és egyedül tanulom autodidakta módon az Igét, ez egy nagyon lassú folyamat, de rendkívül felgyorsítható az, ha eleve itt vagy a gyülekezetben, követed, hallgatod és akár eljársz egyéb rendezvényeinkre is, ahol tanulmányozzuk az Igét. Tehát abból az állapotból, hogy hívővé váltál, odáig, hogy tanítvánnyá válsz, az út lerövidíthető.

Van még valami nagyon fontos és központi üzenete a mai alkalomnak, ez pedig a János evangélium 8. fejezetében van. Szeretném, ha odalopoznátok és a 30. versztől olvasom. Ezt mondja itt Jézus, bekapcsolódunk itt:

János 8,30–32.

30. Amikor ezeket monda, sokan hittek Őbenne.

Jézus beszél valamiről – most sajnos, arra nincs idő, hogy ezt kibontsuk – és azt írja itt János, hogy amikor Jézus ezeket mondta, akkor sokan hittek Őbenne. Itt következik valami, ami egyértelművé teszi azt, hogy Jézus beszél valakikhez, akik nem mások voltak, mint azok, akik elfogadják Őt. Beszél olyan emberekhez, akik nem az ellenségei voltak, nem azok az emberek voltak, akik kritizálták Őt, akik elutasították Őt, hanem olyan emberekhez beszél, akik hittek Őbenne. Azt, hogy milyen mértékben, milyen módon hittek Őbenne, talán majd a következő alkalommal kibontjuk részletesebben, de ennek a fényében figyelj a 31. verset:

31. Monda azért Jézus a benne hívő zsidóknak: Ha ti megmaradtok az én beszédemben, bizonyon az én tanítványaim vagytok;

A benne hívő zsidóknak mondta, hogy ha megmaradtok az én beszédeimben, akkor bizonyosan a tanítványaim vagytok. Mit mond ez az igevers ezzel együtt kimondatlanul? Azt is mondja, hogy ha nem maradtok meg az én beszédemben, akkor bizonyosan nem vagytok az én tanítványaim. Mondja ezt a benne hívőknek. Itt nem üdvösségkérdésről van szó. Nem mennybemenetelről van szó. Ráadásul pár igeverssel később a másik oldalon láthatod azt, hogy ezeknek az embereknek, akik bizonyos mértékben hittek Őbenne, azt mondja Jézus, hogy az ördög atyától valók vagytok. Nem üdvösségkérdésről van itt szó. Nem arról van szó, hogy hinni Jézusban, az egyenlő azzal, hogy az ember újjászületett. A tanítványság nem létszükséglet az üdvösséghez, a mennybemenetelhez, ahhoz az újjászületés szükséges.

De ez egy másik téma, nem erről beszélünk, csak szeretném világosan megláttatni, hogy különbség van abban, hogy hiszek Őbenne és, hogy tanítvány vagyok. Miért? Mert Jézus ezt így kifejezi. Ez a központi dolog itt, a lényegi summája. Feltételes módban mondja, hogy ha megmaradtok az én beszédemben, akkor bizonyosan az én tanítványaim vagytok. Ha továbbra is az én szavaimban folytatjátok az életet, ha továbbra is az Ige az, ami meghatároz benneteket, amit én mondtam nektek, akkor a tanítványaim vagytok.

Egyértelmű itt számomra, hogy attól, hogy valaki hisz Jézusban és gyülekezetbe jár, vagy elfogadja Őt bizonyos mértékben, nem feltétlenül jelent ez tanítványt. Benne maradni az Igében kitartást követel meg tőlünk. Nagyon sok hívő van, aki nem nagyon olvassa a Bibliát, nem nagyon hallgat tanítást hétközben, nem nagyon olvas keresztény könyveket, nem nagyon foglalkozik Isten beszédével. Nagyon sok hívő van, aki nem tudja, hogy mit mondott Jézus bizonyos élethelyzetekben és még egy dolog, hogy nem tudja, de nem is nagyon érdekli. Ez a szomorú dolog, hogy nem érdekli, hogy milyen bibliai megoldást kellene keresnem a problémámra, a nehézségemre, a fájdalomra, a kapcsolati, gyereknevelési, szolgálati, munkahelyi, akármilyen problémára. Nem foglalkozik sok ember az Igével. Nagyon sok hívő van, akit nem az Ige irányít, hanem a világ.

Olvassom a 32. verset:

32. És megismeritek az igazságot, és az igazság szabaddá tesz titeket.

Mit mond itt az Ige a tanítványoknak? Hogy a tanítvány kitart az Igében. Meddig? Amíg meg nem szabadul. Kitart az Igében a tanítvány, amíg szabaddá nem lesz. Természetesen rá lehet húzni ezt így az üdvösségre is, de elsősorban nem csak erről van szó. Mert sok hívő van, aki rabságban éli az életét. A szellemében újjászületett, megszabadult e világ gonoszságától, átkerült Isten szerelmes Fiának királyságába, de rabságban éli az életét, a rossz szokásaitól, a rossz vágyaitól, a meg nem bocsátatlanságtól, a keserűségeitől. Nyomorúságos az élete sok hívő embernek.

De mit mond itt Jézus? A tanítvány az az ember, aki az Igét megragadja, megáll rajta, benne marad az Igében addig, amíg meg nem ismeri ezt az igazságot és meg nem szabadul. Ez a tanítványságunk egy pontja itt. A tanítvány az a személy, aki kitart az Igében, amíg szabad nem lesz. Hány ember van, aki feladja útközben? Hány ember van, aki feladja menet közben különféle nehézségek, problémák között? Elfordul, megcsömörlök, vagy tényleg igazán keserűvé válik. Tudd meg – ismétlem még egyszer –, hogy ez egy folyamat. Mindannyiunk számára ez egy olyan dolog, amit egész életünk végéig, míg e testben vagyunk, szem előtt kell tartanunk.

Azért vagyunk mi itt, hogy ebben segítsünk. A prédikátor is tanítvány. Legalábbis jobb esetben a prédikátor is tanítvány. Az, hogy tanítjuk az Igét, még nem jelenti azt, hogy mi nem tanulunk, vagy nekünk ne kellene tanulni. Mi is tanulunk és amit tanulunk, abból is merítve adunk át nektek dolgokat, de azért vagyunk itt, hogy téged segítsünk. Ez a küldetésünk, többek között az, hogy a te személyes életed, a hétköznapi életed is jobbá váljon, hogy meglásd azt, hogy mennyire szeretett vagy, hogy meglásd azt, hogy Isten mennyire örömet leli benned, mert te Krisztusban vagy. De lásd meg azt, hogy Ő akarja, Ő érdekelt abban, hogy te a körülményeidben, az életviteledben, a gondolkodásmódodban is egyre inkább összhangban legyél azzal, amit Ő megadott neked, mert így jó bizonyossága vagy Őneki. Az a jó, hogy Isten akkor is szeret minket, ha nem így éljük az életünket, de nem önző módon közelít hozzánk ezzel kapcsolatban. Csak a megismert igazság tesz szabaddá! Szokták idézni ezt az igeverset, hogy az igazság szabaddá tesz. Nem, az igazság önmagában nem tesz szabaddá. Az az igazság tesz szabaddá, amit megismersz. Ami a tiéd, amit megismersz. A János evangélium 15,7-től:

János 15,7–8.

7. Ha énbennem maradtok, és az én beszédeim bennetek maradnak, kérjétek, amit csak akartok, és meglesz az néktek.

8. Abban dicsőítetik meg az én Atyám, hogy sok gyümölcsöt teremjétek; és legyetek nékem tanítványaim.

Ismerős? Össze lehet ezt itt párosítani? Szinte ugyanazt mondja, hogy a tanítvány addig marad az Igében, amíg szabaddá nem válik és gyümölcsök formájában ez meg nem nyilvánul az életében. Mert ragaszkodik az Igéhez. Keresi, kutatja, kibontja, mélyre ás. Ez a tanítvány jellemzője.

Akarsz-e tanítvány lenni? Követel-e ez tőled valamit, hogy esetleg átértékelj pár dolgot az életedben, hogy másmilyen hozzáállással legyél. Nem kell nyomásként ennek rád telepednie, hanem kívánságként, vágyakozásként. Igen, többet akarok tudni, még többet, még többet. Még többet akarok tudni! Egyébként erre, amit Jézus mondott itt ezeknek az embereknek a János evangélium 8-ban, a 33. versben olvassuk, hogy megsértődtek. Ezt az Őbenne hívő zsidók mondják Jézusnak:

János 8,33–36.

33. Felelének néki: Ábrahám magva vagyunk, és nem szolgáltunk soha senkinek: mimódon mondod te, hogy szabadokká lesztek?

Nem értették a lényegét, azt mondták, hogy nincs szükségünk arra, hogy megszabaduljunk, soha nem voltunk rabszolgák! Pedig dehogynem voltak rabszolgák, hiszen akkor is éppen a Római Birodalom elnyomása alatt voltak test szerint. Hittek Jézusban, de nem voltak hajlandóak elismerni azt, hogy szükségük van rá.

34. Felele nékik Jézus: Bizony, bizony mondom néktek, hogy mindaz, aki bűnt cselekszik, szolgálja a bűnnek.

Jézus a szellemi rabságról beszél itt, aki vétkezik, az a bűn rabszolgája.

35. A szolga pedig nem marad mindörökké a házban: a Fiú marad ott mindörökké.

36. Azért ha a Fiú szabaddá tesz titeket, valósággal szabadok lesztek.

Ezt a szabadságot el kell fogadnunk, meg kell ismernünk és ebben kell járnunk, hogy mit jelent ez a szabadság Őbenne. Mert ez nem automatikus.

Pár gondolattal zárom. Az amerikai polgárháború az 1861–1865-ig tartott és amikor lezárult, akkor Abraham Lincoln felszabadította a rabszolgákat. Biztos hallottál erről, történelmi ismereteid erről talán vannak, de nagyon sok rabszolga rabszolga maradt a felszabadítás ellenére, mert az uruk, gazdájuk ezt nem árulta el neki. Nagyon sok rabszolga pedig félt attól, hogy nem tud majd egyedül, önállóan boldogulni és inkább rabszolga maradt, mert az úgy biztosabb volt. Tehát attól, hogy van már egy igazság és Krisztusban megszabadultunk, ez még nem feltétlenül való igazság a hétköznapijainkban. Meg kell ismerni ezt az igazságot és így életünk minden területére a szabadság kihat. Ámen! Dicsőség Istennek!

*A függőleges vonallal jelzett igeversék más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

